

РАН БОСИЛЕК КУМ И КУМИЦА

chitanka.info

Един кум имал кумец и кумица в друго село. Веднъж кумът отишъл в селото на кумеца си и се отбил да го навести. Ала кумецът не се случил в селото. Той бил отишъл в чужбина по печалба.

Кумицата сама посрещнала кума. Тя го въвела в къщи, разпитала го за кумата и децата, па го оставила да си отпочине, а тя се разшетала да приготви ядене. Било петъчен ден, ала кумицата и не помислила дали постно, или блажно трябва да наготви. Замесила прясна пита и заклала една кокошка.

Когато опекла питата и сварила кокошката, кумицата сложила софрата и поканила кума си. Седнали и двамата да ядат. Кумицата не чакала първо кумът ѝ да захване да яде, а почнала да лапа и не поглеждала към него. Тя яла и присипвала, яла и присипвала, докато се свършила всичката гозба. Кумът ял само хляб, защото постел.

Когато останали в паницата само две късчета, чак тогава кумицата се сетила и за кума си, та рекла:

— Вземи, куме, ти това късче, а аз другото!

— Благодаря — отговорил той. — Днес е петък, па и не ми се яде блажно.

— У-у, куме! — извикала кумицата. — Как ли съм могла да изям цяла кокошка?

— Ти изтопи само чорбицата — рекъл кумът. — Кокошката изхвъркна през комина.

— Що думаш, куме? Може ли сварена кокошка да хвъркне?

— Може, може, и то често се случва, кога срамежлива кумица прегощава кума си.

— Наистина, куме, да знаеш колко беше ме срам, когато те видях, че дойде!

— И аз разбрах, кумице, че много се срамуваш, защото, докато не се наяде, не вдигна глава да ме погледнеш!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.